

Αριθμός 709/2020

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 5 Απριλίου 2019, με την εξής σύνθεση: Αικ. Σακελλαροπούλου, Πρόεδρος, Ι. Γράβαρης, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Δ. Αλεξανδρής, Γ. Ποταμιάς, Ε. Νίκα, Π. Καρλή, Μ. Παπαδοπούλου, Δ. Κυριλλόπουλος, Α. Καλογεροπούλου, Β. Ραφτοπούλου, Δ. Μακρής, Τ. Κόμβου, Π. Μπραϊμη, Α.-Μ. Παπαδημητρίου, Β. Κίντζιου, Ελ. Παπαδημητρίου, Ο. Παπαδοπούλου, Μ. Σωτηροπούλου, Κ. Κονιδιτσιώτου, Α. Γαλενιανού-Χαλκιαδάκη, Α. Μίντζια, Ι. Σπερελάκης, Χρ. Σιταρά, Μ. Τριπολιτσιώτη, Α. Σδράκα, Χρ. Λιάκουρας, Ν. Σκαρβέλης, Σύμβουλοι, Στ. Κτιστάκη, Δ. Βασιλειάδης, Στ. Λαμπροπούλου, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Π. Μπραϊμη και Ν. Σκαρβέλης καθώς και η Πάρεδρος Σ. Λαμπροπούλου μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Ελ. Γκίκα.

Για να δικάσει την από 23 Μαρτίου 2015 αίτηση:

του Α. Σ. του Α., κατοίκου ..., ο οποίος δεν παρέστη, αλλά ο πληρεξούσιος δικηγόρος νομιμοποιήθηκε στην πρώτη επ' ακροατηρίου συζήτηση, κατά της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, η οποία δεν παρέστη. Στη δίκη παρεμβαίνει με προφορική δήλωση στο ακροατήριο, υπέρ του κύρους της προσβαλλομένης πράξεως ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με τη Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Νομική Σύμβουλο του Κράτους.

Η πιο πάνω αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ' αριθμ. 1471/2018 αποφάσεως του Δ' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να επιλύσει η Ολομέλεια το ζήτημα που αναφέρεται στην απόφαση.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 1077/2014 απόφαση της Α' Επιτροπής Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της παραπεμπτικής αποφάσεως, η οποία επέχει θέση εισηγήσεως, από την εισηγήτρια Σύμβουλο Β. Κίντζιου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε την αντιπρόσωπο του Υπουργού, η οποία ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1371313, 3890265/2015 ειδικά γραμμάτια).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή, όπως συμπληρώθηκε με το από 11.10.2017 δικόγραφο προσθέτων λόγων, ζητείται η ακύρωση της 1077/2014 απόφασης της Α΄ Επιτροπής Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με την οποία απορρίφθηκε αίτημα του ήδη αιτούντος περί εξαγοράς, βάσει των διατάξεων του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, αυθαιρέτως κατεχόμενης από αυτόν δημόσιας οικοπεδικής έκτασης εμβαδού 1592,72 τ.μ., κειμένης στην περιοχή Πανοράματος του Νομού Θεσσαλονίκης.

3. Επειδή, η υπόθεση εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας κατόπιν της 1471/2018 απόφασης του Δ΄ Τμήματος αυτού. Με την απόφαση αυτή παραπέμφθηκε προς επίλυση στην Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 5 του Συντάγματος, που προστέθηκε με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (βλ. και άρθρο 14 παρ. 2 περ. β΄ του π.δ. 18/1989, Α΄ 8), το ζήτημα της συνταγματικότητας των διατάξεων του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, κατ' εφαρμογή των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη.

4. Επειδή, ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων παραδεκτώς παρεμβαίνει στο ακροατήριο, άνευ καταθέσεως δικογράφου, υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξης, εκδοθείσης από όργανο της καθ' ης η αίτηση Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, που τελεί υπό την εποπτεία του (άρθρο 21 παρ. 2 περ. β΄ εδ. δεύτερο του π.δ. 18/1989).

5. Επειδή, νομίμως συζητείται η υπόθεση χωρίς την επ' ακροατηρίου παράσταση του αιτούντος και της καθ' ης Περιφέρειας, εφόσον, όπως προκύπτει από τα οικεία (από 16.11.2018 και 26.11.2018) αποδεικτικά επίδοσης, αντίγραφα της 1471/2018 παραπεμπτικής απόφασης του Δικαστηρίου και της από 6.11.2018 πράξης της

Προέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας περί ορισμού δικασίμου ενώπιον της Ολομελείας κοινοποιήθηκαν νομοτύπως και εμπροθέσμως στον παραστάντα ενώπιον του Τμήματος πληρεξούσιο δικηγόρο του αιτούντος και στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας

6. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, με την 1880/137652/11.4.2013 αίτησή του προς την Α' Επιτροπή Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ο αιτών ζήτησε, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, την εξαγορά δημόσιας οικοπεδικής έκτασης εμβαδού 1592,72 τ.μ., ισχυριζόμενος ότι κατέχει αυτήν αυθαιρέτως από το έτος 1989. Το οικόπεδο αυτό αποτελεί τμήμα του με αριθμό 234 τεμαχίου της, κυρωθείσης με την 79374/1949 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας (Β' 138), οριστικής διανομής του Συνοικισμού Πανοράματος Θεσσαλονίκης του έτους 1938, του οποίου η διαχείριση, κατά τα αναφερόμενα και στην προσβαλλόμενη πράξη, ασκείται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και την Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας, κατ' άρθρο 1 παρ. 2 του ν. 4061/2012. Περαιτέρω, το επίμαχο άρτιο οικόπεδο ευρίσκεται εντός του ρυμοτομικού σχεδίου του Δήμου Πανοράματος (ήδη δημοτικής ενότητας Πανοράματος του Δήμου Πυλαίας-Χορτιάτη) του Νομού Θεσσαλονίκης επί της οδού ... του οικοδομικού τετραγώνου (Ο.Τ.) .. και είναι όμορο προς το με αριθμό ... οικόπεδο του αυτού Ο.Τ., όπου κείται η επί της οδού ... οικία του αιτούντος, συνιδιοκτησίας μετά της συζύγου του, σε ανεγερθέν συγκρότημα κατοικιών. Με την προσβαλλόμενη με την υπό κρίση αίτηση 1077/2014 απόφαση της Α' Επιτροπής Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας απορρίφθηκε το ως άνω αίτημα του ήδη αιτούντος, με την αιτιολογία ότι «δεν θεμελιώνεται, υπέρ αυτού, δικαίωμα εξαγοράς της εν λόγω έκτασης, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 23 του ν. 4061/2012», καθόσον, από τα ειδικώς αναφερόμενα στην απόφαση αυτή στοιχεία σχετικά με την αυθαίρετη κατοχή του οικοπέδου δια της φυτεύσεως περιορισμένου αριθμού δένδρων διαφόρων ειδών, ενόψει και της ηλικίας τους, «ουδόλως αποδείχθηκε η απαιτούμενη από το νόμο κατοχή, εκ μέρους του αιτούντος, της υπό κρίση έκτασης κατά το διάστημα πριν την 5.6.1993». Κατά τα αναφερόμενα δε στο εισαγωγικό και στο πρόσθετο δικόγραφο (βλ. σελ. 4 και 2, αντιστοίχως), ο αιτών, φερόμενος ως συνταξιούχος αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας, χρησιμοποιεί το επίδικο ακίνητο «ως προέκταση του οικοπεδικού εμβαδού της κατοικίας [τ]ου» και ειδικότερα «ως κήπο του σπιτιού [τ]ου»

και «ως χώρο αναφυχής και τραπεζαρία την περίοδο της ανοίξεως και του καλοκαιριού». Εξάλλου, ο αιτών είχε υποβάλει και αίτηση παραχώρησης της ως άνω έκτασης κατά τις -μεταγενεστέρως κριθείσες ως αντισυνταγματικές με την 521/2014 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας- διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 3147/2003, η οποία απορρίφθηκε, τελικώς, με την 532/2005 απόφαση της Α' Επιτροπής Απαλλοτριώσεων Θεσσαλονίκης, με την αιτιολογία ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι τασσόμενες από τις εν λόγω διατάξεις προϋποθέσεις. Αίτηση δε ακυρώσεως κατά της απόφασης αυτής απορρίφθηκε, ενόψει των κριθέντων με την ανωτέρω 521/2014 απόφαση της Ολομελείας, με την 488/2015 απόφαση του Δικαστηρίου σε Συμβούλιο, με το σκεπτικό ότι το αίτημα του αιτούντος, ως ερειδόμενο επί αντισυνταγματικών διατάξεων, νομίμως απορρίφθηκε, ανεξαρτήτως των παρατιθέμενων στην προσβληθείσα πράξη ειδικότερων αιτιολογιών.

7. Επειδή, ο ν. 4061/2012 «Διαχείριση και προστασία ακινήτων Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων -Ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις» (Α' 66), όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, προβλέπει, στο εντασσόμενο στο τρίτο κεφάλαιο «Ρυθμίσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων» (άρθρα 21 έως 25) και τιτλοφορούμενο «Διαδικασία για την εξαγορά ακινήτων» άρθρο 23, τα εξής: «1. Όποιος κατέχει ακίνητο, το οποίο διαχειρίζεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων [κατά τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 1 παρ. 1 του αυτού νόμου], μπορεί να υποβάλει αίτηση εξαγοράς του στην Επιτροπή Θεμάτων Γης και Επίλυσης διαφορών της οικείας Περιφέρειας [συσταθείσα με το άρθρο 14 του ίδιου νόμου], εφόσον αποδεικνύει κατοχή αυτού πριν την 5.6.1993 και η επιφάνειά του δεν υπερβαίνει τα δέκα (10) στρέμματα. Στην αίτηση περιγράφει το κατεχόμενο ακίνητο κατά θέση, εμβαδόν και συντεταγμένες στο ελληνικό γεωδαιτικό σύστημα αναφοράς. Δεν υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης αυτής τα ακίνητα της παραγράφου 3 του άρθρου 1 [δηλαδή ανταλλάξιμες εκτάσεις, δάση, δασικές ή αναδασωτέες εκτάσεις, προστατευόμενες περιοχές των άρθρων 18 και 19 του ν. 1650/1986 (Α' 160), χώροι και ζώνες μνημείων που προστατεύονται από την αρχαιολογική υπηρεσία, αιγιαλός και παραλίες, καθώς και άλλες προστατευόμενες, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, περιοχές, επίσης κτίρια, εγκαταστάσεις και υποδομές, που διαχειρίζονται και χρησιμοποιούν οι δασικές υπηρεσίες, όπως δασικά κτίρια, δασοφυλάκεια κ.λ.π.], καθώς και όσα περιλαμβάνονται σε δασικούς χάρτες ως δάση, δασικές ή αναδασωτέες εκτάσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου 3889/2010 (Α' 182). 2. [όπως η παρ.

αυτή, αντικατασταθείσα αρχικώς με το άρθρο 168 παρ. 2 περ. α' του ν. 4099/2012, Α' 250/20.12.2012, αντικαταστάθηκε στη συνέχεια με το άρθρο 37 παρ. 11 του ν. 4235/2014, Α' 32/11.2.2014, και ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο, πριν από την κατάργησή της με το άρθρο 33 παρ. 10 του ν. 4351/2015, Α' 164/4.12.2015] Η προθεσμία για την κατάθεση των αιτήσεων εξαγοράς από τους ενδιαφερόμενους λήγει στις 30.6.2014. 3. [όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 37 παρ. 11 του ν. 4235/2014] Η αίτηση εξαγοράς δεν εξετάζεται αν αφορά τμήμα ακινήτου και το εναπομένον στο δημόσιο τμήμα καθίσταται μη άρτιο και μη οικοδομήσιμο ή αν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος. 4. Για την κατοχή του ακινήτου λαμβάνονται υπόψη ιδίως πράξεις αποδοχής κληρονομιάς, ιδιωτικά συμφωνητικά με βέβαιη χρονολογία και έκθεση γεωπόνου που βεβαιώνει την ηλικία των δένδρων σε πολυετείς καλλιέργειες. Οι ένορκες βεβαιώσεις δεν λαμβάνονται υπόψη ως αποδεικτικό στοιχείο για την απόδειξη κατοχής του ακινήτου. 5. Το τίμημα εξαγοράς των κατεχομένων ακινήτων ορίζεται στο ύψος της αντικειμενικής τους αξίας. Σε περιοχές που δεν ισχύει το σύστημα του αντικειμενικού προσδιορισμού το τίμημα καθορίζεται βάσει της αγοραίας τους αξίας. ... 6. Το τίμημα κατατίθεται στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) ως έσοδο του Δημοσίου και καταβάλλεται σε τέσσερις (4) εξαμηνιαίες άτοκες δόσεις. Σε ακίνητα που βρίσκονται εντός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, καθώς και σε παραλιακές ή τουριστικές περιοχές, το τίμημα καταβάλλεται σε οκτώ (8) εξαμηνιαίες δόσεις. Το τίμημα δύναται να εξοφληθεί εφάπαξ με έκπτωση 10%. 7. Έως ότου εξοφληθεί το οφειλόμενο τίμημα, ο κάτοχος δεν μπορεί να μεταβιβάσει το ακίνητο. Μετά την εξόφληση του τιμήματος...εκδίδεται τίτλος κυριότητας από τον Περιφερειάρχη, σύμφωνα με το άρθρο 21 [ο οποίος, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο αυτό, μεταγράφεται με μέριμνα του δικαιούχου]. 8. Σε περίπτωση μη καταβολής μίας δόσης, εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από τη λήξη της, η Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.) ειδοποιεί την Επιτροπή Ελέγχου και Νομιμότητας [συσταθείσα στην έδρα κάθε Αποκεντρωμένης Διοίκησης, σύμφωνα με το άρθρο 17 του ίδιου νόμου]. Η Επιτροπή εκδίδει πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής κατά του κατόχου και επιβάλλει το προβλεπόμενο στο άρθρο 18 πρόστιμο.». Περαιτέρω, στις καταργούμενες, με το άρθρο 37 του ανωτέρω ν. 4061/2012, διατάξεις περιλαμβάνεται (παρ. 1 περ. δ') και η διάταξη του άρθρου 5 του ν. 3147/2003 «Ρύθμιση θεμάτων αγροτικής γης, επίλυση ζητημάτων αποκατασταθέντων και αποκαθισταμένων κτηνοτρόφων και άλλες διατάξεις» (Α' 135/5.6.2003), η οποία προέβλεπε, υπό τις τασσόμενες ειδικότερες προϋποθέσεις, την

παραχώρηση έναντι τιμήματος δημόσιων κοινόχρηστων ή διαθέσιμων εκτάσεων της εποικιστικής νομοθεσίας σε αιτούμενους την εξαγορά τους αυθαιρέτως κατέχοντες τις εν λόγω εκτάσεις, εφόσον αυτοί είχαν καλλιεργήσει τις εκτάσεις συστηματικώς επί δεκαετία ή είχαν ανεγείρει κτίσμα επ' αυτών τουλάχιστον προ δεκαετίας.

8. Επειδή, εξάλλου, το υπό τον τίτλο «Αρμόδια δικαστήρια» άρθρο 25 του ως άνω ν. 4061/2012, όπως τούτο ίσχυε πριν από την αντικατάστασή του με το άρθρο 33 παρ. 5 του ν. 4351/2015 (Α' 164/4.12.2015), όριζε ότι «Όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ασκήσει προσφυγή στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια κατά της απόφασης της Επιτροπής Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών που εκδίδεται κατ' εφαρμογή των άρθρων 22, 23 και 24 ...». Ήδη, η ισχύουσα -μετά την αντικατάστασή της από τη, μη καταλαμβάνουσα κατά χρόνο την υπόθεση, διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 33 του ν. 4351/2015- νέα διάταξη του άρθρου 25 του ν. 4061/2012 προβλέπει τη δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου και Νομιμότητας κατά της απόφασης της Επιτροπής Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών που εκδίδεται κατ' εφαρμογή των άρθρων 22, 23 και 24. Σύμφωνα δε με το επιγραφόμενο «Αρμόδια δικαστήρια» άρθρο 20α του ίδιου ν. 4061/2012, το οποίο προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 33 του ως άνω ν. 4351/2015, «Όποιος έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ασκήσει προσφυγή στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια κατά της απόφασης της Επιτροπής Ελέγχου και Νομιμότητας ...».

9. Επειδή, από τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 23 ν. 4061/2012 και τα αναφερόμενα στη σχετική εισηγητική έκθεση (βλ. και κατωτέρω, σκέψη 11) συνάγεται ότι με αυτές επιχειρείται η αντιμετώπιση του προβλήματος που έχει ανακύψει από την από μακρού χρόνου αυθαίρετη κατοχή δημόσιων εκτάσεων, τις οποίες διαχειρίζεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και η διευθέτηση της, συνδεδεμένης με αυτήν και μη επιλυθείσης δυνάμει των προϋφιστάμενων νομοθετικών ρυθμίσεων, εκκρεμότητας του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των εν λόγω εκτάσεων, με την εξαγορά τους από αυθαιρέτως κατέχοντες αυτές υπό τις τασσόμενες ειδικότερες προϋποθέσεις. Συναφώς, η κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 παραχώρηση, έναντι τιμήματος, της κυριότητας κρατικών ακινήτων σε αυθαιρέτως κατέχοντες αυτά δεν συνιστά διαχείριση δημόσιας περιουσίας βάσει αμιγώς ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων, ούτε εξυπηρετεί μόνον ιδιωτικά συμφέροντα, αλλά αποβλέπει στην εξυπηρέτηση, κατά την αντίληψη του νομοθέτη, σκοπών δημοσίου συμφέροντος αναγόμενων στην επίλυση του προβλήματος της αυθαίρετης κατοχής των

ακινήτων αυτών και στην άσκηση οικονομικής πολιτικής. Ενόψει τούτων καθώς και της ειδικής διοικητικής διαδικασίας που προβλέπεται στις επίμαχες διατάξεις για την εν λόγω εξαγορά, οι διαφορές που γεννώνται από την αμφισβήτηση πράξεων εκδιδόμενων κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών δεν συνιστούν ιδιωτικές, αλλά διοικητικές διαφορές (πρβλ. Σ.τ.Ε. 521/2014 Ολ, 1782/2009 Ολ.).

10. Επειδή, περαιτέρω, οι προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 -σύμφωνα με τις οποίες δεν απαιτείται η συνδρομή κριτηρίων αποκαταστατικού χαρακτήρα για την εξαγορά, βάσει αυτών, από αυθαιρέτως κατέχοντες εκτάσεων που διαχειρίζεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων- δεν έχουν αποκαταστατικό σκοπό, εφόσον με αυτές δεν επιδιώκεται η στεγαστική ή άλλη αποκατάσταση κοινωνικώς ασθενών κατηγοριών προσώπων, αλλά η εξυπηρέτηση άλλου ειδικού δημόσιου σκοπού. Η δε διοικητική διαφορά που ανακύπτει από πράξη εκδιδόμενη κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών -η οποία, ως μη αποκαταστατική, δεν αποτελεί διαφορά ουσίας υπαγόμενη στην κατ' άρθρο 7 παρ. 1 του ν. 702/1977 (Α' 268) αρμοδιότητα των διοικητικών πρωτοδικείων- διαρθρώνεται από τον νομοθέτη ως διοικητική διαφορά ουσίας, δοθέντος ότι ρητώς προβλέπεται κατά της οικείας πράξης η άσκηση «προσφυγής στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια» (βλ. άρθρο 25 του ν. 4061/2012, όπως ίσχυε αρχικώς, και άρθρο 20α του ίδιου νόμου, όπως ισχύει). Ενόψει αυτών, το ασκηθέν στις 23.3.2015, δια καταθέσεως στο Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης, υπό κρίση ένδικο βοήθημα κατά της, εκδοθείσης κατ' εφαρμογή του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, 1077/2014 απόφασης της Α' Επιτροπής Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας έχει χαρακτήρα προσφυγής ουσίας υπαγόμενης στην αρμοδιότητα του Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, στο οποίο, ως καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, θα έπρεπε αυτό να παραπεμφθεί. Ωστόσο, λόγω σπουδαιότητας του ανακύψαντος στο πλαίσιο της παρούσης διαφοράς νομικού ζητήματος της συνταγματικότητας των εφαρμοσθεισών διατάξεων του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, συντρέχει, εν προκειμένω, νόμιμος λόγος να διακρατηθεί η υπόθεση και να εκδικασθεί περαιτέρω από το Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως, άλλωστε, κρίθηκε και με τη μνησθείσα 1471/2018 παραπεμπτική απόφαση (πρβλ. Σ.τ.Ε. 636/2019, 1085/2018, 1550,2341,2485-6/2017, 1927/2015, 668, 4210-4219/2012 Ολ.).

11. Επειδή, η θεσπισθείσα με τις επίμαχες ρυθμίσεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 δυνατότητα εξαγοράς των υπαγόμενων στο πεδίο εφαρμογής τους δημόσιων εκτάσεων

από αυθαιρέτως κατέχοντες αποσκοπεί, όπως έχει ήδη αναφερθεί, στην εξυπηρέτηση, κατά την αντίληψη του νομοθέτη, σκοπών δημοσίου συμφέροντος που συνδέονται με την επίλυση του προβλήματος της αυθαίρετης κατοχής των εκτάσεων αυτών και την άσκηση οικονομικής πολιτικής. Από τα εκτιθέμενα στη σχετική εισηγητική έκθεση και τις προπαρασκευαστικές εργασίες ψήφισης του ν. 4061/2012 προκύπτει ότι η αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού της αυθαίρετης κατοχής δεν κατέστη δυνατή από τις προϊσχύσασες, προς τούτο θεσπισθείσες, διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 3147/2003, που καταργούνται με το άρθρο 37 παρ. 1 περ. δ' του ν. 4061/2012, ούτε, άλλωστε, από παρεμφερείς ρυθμίσεις προγενέστερων διαδοχικώς ισχυσάντων νομοθετημάτων (όπως οι, ενδεικτικώς αναφερόμενες στις εισηγητικές εκθέσεις των νόμων 4061/2012 και 3147/2003, ρυθμίσεις του άρθρου 12 του α.ν. 1832/1951, Α' 153, του άρθρου 3 του ν. 666/1977, Α' 234, και του άρθρου 10 παρ. 2 του ν. 1644/1986, Α' 131, καθώς και οι περί παρατάσεως των οικείων προθεσμιών υποβολής αιτήσεως εξαγοράς διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 3 περ. β' του α.ν. 431/1968, Α' 115, και 33 παρ. 5 περ. α' του ν. 1845/1989, Α' 102). Παράλληλα, επισημαίνεται στην εισηγητική έκθεση του ν. 4061/2012 ότι, λόγω του μεγάλου αριθμού των υποβληθεισών αιτήσεων αυθαιρέτως κατεχόντων περί εξαγοράς ακινήτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του ν. 3147/2003 και της παρόδου της ταχθείσης και παραταθείσης προθεσμίας αποφάνσεως των Επιτροπών Απαλλοτριώσεων, περίπου δώδεκα χιλιάδες (12.000) σχετικές, εμπροθέσμως υποβληθείσες, αιτήσεις εξακολουθούσαν να είναι εκκρεμείς ενώπιον των Επιτροπών αυτών (κυρίως της Βόρειας Ελλάδας). Οι εν λόγω αιτήσεις, σύμφωνα με τη μεταβατική διάταξη του άρθρου 36 παρ. 4 του ν. 4061/2012, «διαβιβάζονται στις Επιτροπές Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών και εξετάζονται από τις Επιτροπές αυτές κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 [του νόμου αυτού]». Επίσης, επισημαίνεται ότι «τα ογδόντα επτά χιλιάδες από τα ενενήντα επτά χιλιάδες περίπου κτήματα τα οποία ανήκουν στο δημόσιο, είναι καταπατημένα... [και] είναι περίπου δύο εκατομμύρια στρέμματα» (βλ. πρακτικά της Βουλής των Ελλήνων, συνεδρίαση ΡΔ' της 13ης Μαρτίου 2012, σελ. 7027). Προς αντιμετώπιση της χρονίζουσας εκκρεμότητας του ιδιοκτησιακού καθεστώτος δημόσιων εκτάσεων που διαχειρίζεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ο νομοθέτης διέλαβε «ρυθμίσεις εμπράγματων δικαιωμάτων» στο, υπό τον ομώνυμο τίτλο, τρίτο κεφάλαιο του ν. 4061/2012 (άρθρα 21 έως 25). Ειδικότερα, όσον αφορά τους καλόπιστους νομείς εκτάσεων υπαγόμενων στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού καθώς και όσους κατέχουν τέτοιες εκτάσεις βάσει παραχωρητηρίου μη μεταγραφέντος ή εκδοθέντος από αναρμόδιο διοικητικό

όργανο ή δυνάμει απόφασης Επιτροπής Απαλλοτριώσεων, χωρίς, όμως, έκδοση του σχετικού παραχωρητηρίου, προβλέπεται στο άρθρο 22 παρ. 1-5, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα σε αυτό, η «μη προβολή δικαιωμάτων κυριότητας από το Δημόσιο». Κατά την παρ. 6 του ίδιου άρθρου 22, για τμήμα κατεχόμενου ακινήτου, το οποίο δεν εμπίπτει στις προαναφερόμενες περιπτώσεις νομής/κατοχής, επιτρέπεται η υποβολή αιτήματος εξαγοράς, το οποίο εξετάζεται από την Επιτροπή Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 23 του αυτού νόμου 4061/2012. Το εν λόγω άρθρο 23 προβλέπει τη δυνατότητα εξαγοράς υπαγόμενων στη διαχείριση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δημόσιων εκτάσεων οι οποίες κατελήφθησαν αυθαιρέτως, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος αποδεικνύει κατοχή της έκτασης πριν από την 5.6.1993 και η επιφάνειά της δεν υπερβαίνει τα δέκα (10) στρέμματα. Κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, ως «κατοχή» νοείται η αυθαιρέτως συντελεσθείσα καθ' οιονδήποτε τρόπο, εφόσον για την υπαγωγή στο πεδίο εφαρμογής τους δεν προβλέπεται και, εντεύθεν, δεν απαιτείται η συνδρομή συγκεκριμένου τρόπου αυθαίρετης κατοχής, με αποτέλεσμα να επέρχεται διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής τους εν σχέσει προς προγενέστερες παρεμφερείς ρυθμίσεις (που προέβλεπαν, περιοριστικώς, αυθαίρετη κατοχή συνδεδεμένη με χρονικώς προσδιοριζόμενη συστηματική καλλιέργεια ή ανέγερση κτίσματος). Στην κατεύθυνση αυτή κατατείνει και η ενδεικτική παράθεση, στην παρ. 4 του άρθρου 23, των λαμβανόμενων υπόψη από την Επιτροπή Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών στοιχείων προς απόδειξη της κατά χρόνον απαιτούμενης κατοχής («ιδίως πράξεις αποδοχής κληρονομιάς, ιδιωτικά συμφωνητικά με βέβαιη χρονολογία και έκθεση γεωπόνου που βεβαιώνει την ηλικία των δένδρων σε πολυετείς καλλιέργειες»). Σύμφωνα με την αυτήν διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 23, ως σχετικό αποδεικτικό στοιχείο δεν λαμβάνονται υπόψη οι ένορκες βεβαιώσεις. Την απαγορευτική αυτή ρύθμιση θέσπισε ο νομοθέτης, διότι, κατά τα αναφερόμενα στην «έκθεση αξιολόγησης συνεπειών ρυθμίσεων» (σελ. 207) του μετέπειτα ψηφισθέντος ν. 4061/2012, η καταχρηστική προσκόμιση ένορκων βεβαιώσεων από αιτούμενους την εξαγορά έκτασης κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του ν. 3147/2003 δημιούργησε «αμφιβολίες για την αξιοπιστία του αποδεικτικού αυτού μέσου». Περαιτέρω, με τις επίμαχες ρυθμίσεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 παρέχεται δικαίωμα εξαγοράς αυθαιρέτως κατεχόμενης έκτασης με επιφάνεια μέχρι και δέκα (10) στρεμμάτων, αδιακρίτως αν αυτή κείται εντός ή εκτός σχεδίου πόλεως (η εν λόγω μέγιστη επιφάνεια προσιδιάζει σε έκταση εκτός σχεδίου πόλεως ή ορίων οικισμού, βλ. και σχετική ρύθμιση του

άρθρου 5 παρ. 1 εδ. τελευταίο του ν. 3147/2003). Τούτου έπεται ότι, κατ' εφαρμογή των επίμαχων ρυθμίσεων, καθίσταται επιτρεπτή η πρόσδοση κυριότητας και σε αυθαίρετο κάτοχο δημόσιας έκτασης με μεγάλη επιφάνεια και οικοπεδική αξία εντός σχεδίου πόλεως, όπως συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση με την αιτηθείσα προς παραχώρηση έκταση, εμβαδού 1592,72 τ.μ., στην περιοχή Πανοράματος του Νομού Θεσσαλονίκης. Σχετικές με το ζήτημα αυτό αναφορές διαλαμβάνονται και στα πρακτικά της Βουλής ενόψει ψήφισης του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 (βλ. συνεδρίαση ΡΔ' της 13ης Μαρτίου 2012, ιδίως σελ. 7012,7024 και συνεδρίαση ΡΕ' της 14ης Μαρτίου 2012, ιδίως σελ. 7040,7061 και σελ. 7063, στην οποία γίνεται ειδική μνεία στον νομό Θεσσαλονίκης, όπως και σε περιπτώσεις αυθαίρετης κατάληψης όμορης, προς αστικό ακίνητο, δημόσιας έκτασης). Τα ανωτέρω δεν αναιρούνται από την πρόβλεψη της παρ. 3 του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, όπως αυτή ίσχυε κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 37 παρ. 11 του ν. 4235/2014, κατά την οποία η «αίτηση εξαγοράς δεν εξετάζεται αν αφορά τμήμα ακίνητου και το εναπομένον στο δημόσιο τμήμα καθίσταται μη άρτιο και μη οικοδομήσιμο ή αν συντρέχουν λόγοι δημοσίου συμφέροντος». Περαιτέρω, το άρθρο 23 του ν. 4061/2012 απαιτεί αυθαίρετη κατοχή του προς εξαγορά ακινήτου επί περίπου δεκαεννέα έτη μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου στις 22.3.2012, ημερομηνία η οποία, κατ' άρθρο 44 αυτού, συμπίπτει με εκείνη της δημοσίευσής του στην Ε.τ.Κ., καθόσον προβλέπει ως απώτατο χρονικό σημείο επέλευσης της εν λόγω κατοχής την 5.6.1993 («πριν την 5.6.1993»), ανατρέχει δηλαδή στο ίδιο χρονικό σημείο της προβλεφθείσης από το άρθρο 5 του ν. 3147/2003 ως δεκαετούς αυθαίρετης κατοχής μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού (στις 5.6.2003). Η δε αρχικώς προβλεπόμενη, από την παρ. 2 του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, εξάμηνη προθεσμία υποβολής της σχετικής αιτήσεως εξαγοράς από τη δημοσίευση του νόμου στις 22.3.2012 παρατάθηκε διαδοχικώς, από την κατά περίπτωση λήξη της, μέχρι 31.12.2013 με το άρθρο 168 παρ. 2 περ. α' του ν. 4099/2012 (Α' 250/20.12.2012, με πρόβλεψη μη περαιτέρω παράτασης της προθεσμίας) και μέχρι 30.6.2014 με το άρθρο 37 παρ. 11 του ν. 4235/2014 (Α' 32/11.2.2014). Ήδη, η υποβολή της κατ' άρθρο 23 του ν. 4061/2012 αίτησης εξαγοράς έχει καταστεί απρόθεσμη, μετά την κατάργηση της παρ. 2 του άρθρου αυτού με το άρθρο 33 παρ. 10 του ν. 4351/2015 (Α' 164/4.12.2015). Ως τίμημα εξαγοράς της αυθαίρετως κατεχόμενης έκτασης ορίζεται, με την παρ. 5 του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, η αντικειμενική αξία της έκτασης και, σε περίπτωση μη καθορισμού της, η αγοραία αξία. Κατ' εξαίρεση, προβλέπεται ότι σε περίπτωση κατά την οποία ο

ενδιαφερόμενος είναι κατ' επάγγελμα αγρότης (περί της οποίας δεν πρόκειται εν προκειμένω), το εν λόγω τίμημα μειώνεται στο 1/3 της αντικειμενικής άλλως της αγοραίας αξίας, απαγορευομένης, προς το συμφέρον της εθνικής οικονομίας, κάθε άλλης χρήσης της συστηματικώς καλλιεργούμενης έκτασης. Περαιτέρω, όσον αφορά το, μη ανακύπτον, άλλωστε, στην παρούσα υπόθεση, ζήτημα της ανέγερσης αυθαίρετου κτίσματος σε κατεχόμενη, κατά τα ανωτέρω, έκταση, ο ν. 4061/2012 δεν διαλαμβάνει σχετική πρόβλεψη στο άρθρο 23 (όπως η παρ. 3 του άρθρου αυτού ισχύει, μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 37 παρ. 11 του ν. 4235/2014). Το ζήτημα τούτο ρυθμίζεται για «εξαγορασμένα ακίνητα» δυνάμει του ως άνω άρθρου 23, από το άρθρο 27 του αυτού νόμου 4061/2012, με υπαγωγή του στις περί αυθαίρετης δόμησης ρυθμίσεις του ν. 4014/2011 (Α' 209, βλ. άρθρα 23, 24, 24α ν. 4014/2011, επίσης άρθρα 15 παρ. 1, 30 παρ. 1 ν. 4178/2013, Α' 174, και 113 παρ. 1, 125 παρ. 6 ν. 4495/2017, Α' 167). Εξάλλου, στο άρθρο 2 του ως άνω ν. 4061/2012 προβλέπεται η δημιουργία ψηφιακής βάσης δεδομένων, η οποία θα απεικονίζει όλα τα ακίνητα που διαχειρίζεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και «θα αποτελέσει και βασική ύλη για το Εθνικό Κτηματολόγιο» (βλ. πρακτικά της Βουλής, συνεδρίαση ΡΔ' της 13ης Μαρτίου 2012, σελ. 7030), η αναγωγή της σύνταξης του οποίου σε συνταγματική υποχρέωση του Κράτους (άρθρο 24 παρ. 2 εδ. τελευταίο Συντ.) υπαγορεύθηκε και από την ανάγκη προστασίας της δημόσιας περιουσίας.

12. Επειδή, ο νομοθέτης, εκτιμώντας εν προκειμένω ως θεμιτό δημόσιο σκοπό κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής τη διευθέτηση των σχέσεων μεταξύ του Κράτους και των αυθαίρετως κατεχόντων δημόσιες εκτάσεις τις οποίες διαχειρίζεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προέκρινε, ως τρόπο επίτευξης του σκοπού αυτού, τη νομιμοποίηση των παρανόμως δημιουργηθεισών (πριν από την 5.6.1993) και επί μακρόν διατηρουμένων πραγματικών καταστάσεων, με την απευθείας, χωρίς δημοπρασία, εκποίηση των εκτάσεων αυτών σε αυθαίρετους κατόχους τους. Η θεσπιζόμενη, με τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, εν λόγω νομιμοποίηση παρίσταται, κατά τα ανωτέρω, γενικευμένη και ασύνδετη προς πρόσθετες προϋποθέσεις συναρτώμενες με τον τρόπο της αυθαίρετης κατοχής και, κατά συνεκδοχή, με τη χρήση, το μέγεθος και τη σημασία των κατεχόμενων εκτάσεων που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής τους και, ως εκ τούτου, κατατείνει στην πρόσδοση κυριότητας σε αυθαίρετους κατόχους των εκτάσεων αυτών κατόπιν εξαγοράς τους και στη συνακόλουθη αποξένωση του Δημοσίου από την

περιουσία του χωρίς να εξυπηρετείται συντρέχων κατά το Σύνταγμα σκοπός δημοσίου συμφέροντος. Η επίμαχη όμως νομοθετική ρύθμιση, υπό τα προπεριγραφόμενα εννοιολογικά χαρακτηριστικά (βλ. και την προηγούμενη σκέψη), δεν είναι συνταγματικώς ανεκτή, καθόσον αυτή, μη εξαντλούμενη σε εισπρακτικούς σκοπούς, αν και δεν παραγνωρίζεται η δυσμενής δημοσιονομική συγκυρία στην οποία ευρίσκεται η Χώρα από το έτος 2010, πρωτίστως υπαγορεύθηκε από την ανάγκη αντιμετώπισης της εν τοις πράγμασι μακροχρόνιας αυθαίρετης κατοχής δημόσιων εκτάσεων καθώς και από τη διαχρονική αναποφασιστικότητα του Κράτους σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση του υπαρκτού αυτού προβλήματος και, εντεύθεν, την έλλειψη ενεργού βούλησής του να προασπίσει, κατά νόμον, τα απορρέοντα από την κυριότητα δικαιώματά του και, επομένως, την αποδοχή από το Κράτος πραγματικών καταστάσεων που δημιουργήθηκαν από παρανόμως ενεργούντες, σε αντίθεση προς τους νομοταγείς, πολίτες, η οποία ενέχει παραδοχή εκ μέρους της νομοθετικής εξουσίας της αδυναμίας λειτουργίας του κράτους δικαίου. Ειδικότερα, οι επίμαχες ρυθμίσεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, κατ' εφαρμογή των οποίων εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, αντίκεινται στις συνταγματικές αρχές του κράτους δικαίου (άρθρο 25 παρ. 1) και της ισότητας των πολιτών ενώπιον του νόμου (άρθρο 4 παρ. 1) [πρβλ. Σ.τ.Ε. 521/2014 Ολ., 1782,1850-1,3500/2009 Ολ., κ.ά.]. Και τούτο διότι, σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι εν λόγω ρυθμίσεις ευνοούν αδικαιολογήτως τους αυθαιρέτως κατέχοντες δημόσιες εκτάσεις τις οποίες διαχειρίζεται το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, επιτρέποντάς τους να τις εξαγοράσουν, θέτοντας αυτούς σε πλεονεκτική θέση έναντι όσων δεν προέβησαν αυτογνωμόνως σε κατάληψη των εν λόγω εκτάσεων και, εντεύθεν, επιβραβεύοντας την αυθαίρετη κατοχή, χρήση και κάρπωση αυτών, χωρίς να συντρέχει κανένας συνταγματικώς ανεκτός δικαιολογητικός λόγος. (Σχετικές με το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας των επίμαχων ρυθμίσεων επισημάνσεις περιλαμβάνονται στην οικεία έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, βλ. παρ. 14, και στα πρακτικά της Βουλής, βλ. συνεδρίαση ΡΔ' της 13ης Μαρτίου 2012, ιδίως σελ. 7019,7024 και συνεδρίαση ΡΕ' της 14ης Μαρτίου 2012, ιδίως σελ. 7040,7061,7063). Ως αντισυνταγματικές, επομένως, οι επίμαχες διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 είναι ανίσχυρες και, ως εκ τούτου, μη εφαρμοστέες. Για τον λόγο, συνεπώς, αυτόν οι ως άνω διατάξεις δεν είναι δυνατόν να παράσχουν νόμιμο έρεισμα για την έκδοση ατομικών διοικητικών πράξεων με αντικείμενο την απευθείας εκποίηση ή την άρνηση απευθείας εκποίησης δημόσιων εκτάσεων σε αυθαιρέτως κατέχοντες. Μειοψήφησαν οι Σύμβουλοι Γ.

Ποταμιάς, Κ. Κονιδιτσιώτου, Α. Γαλενιανού-Χαλκιάδακη και Α. Σδράκα, οι οποίοι διατύπωσαν της εξής γνώμη: Οι προπαρατεθείσες ρυθμίσεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012 δεν αντίκεινται στο Σύνταγμα και, ειδικότερα, στις συνταγματικές αρχές του κράτους δικαίου και της ισότητας των πολιτών ενώπιον του νόμου. Ειδικότερα, ενόψει της αρχής της ασφάλειας των επί μακρόν χρόνον διατηρουμένων πραγματικών καταστάσεων, το κράτος δικαίου ανέχεται την κάμψη της αρχής της νομιμότητας ή την άρση της προστασίας της ιδιοκτησίας (όπως συμβαίνει στον χώρο του δημοσίου δικαίου με την αρχή του αμετακλήτου των παράνομων διοικητικών πράξεων μετά την πάροδο ευλόγου χρόνου ή με την παραγραφή των νόμιμων αξιώσεων του Δημοσίου, ή, στον χώρο του ιδιωτικού δικαίου, με τον θεσμό της χρησικτησίας). Τούτο δε συμβαίνει και στην προκειμένη περίπτωση, κατά την οποία προϋπόθεση και δικαιολογητικό λόγο της, κατά το άρθρο 23 του ν. 4061/2012, εκποίησης των αυθαιρέτως κατεχομένων δημόσιων εκτάσεων, επιφάνειας μη υπερβαίνουσας τα δέκα στρέμματα, αποτελεί η κατοχή αυτών επί περίπου δεκαεννέα έτη, ενώ προβλέπεται η καταβολή τιμήματος για τη μεταβίβαση των εν λόγω εκτάσεων, το οποίο αντιστοιχεί στο ύψος της αντικειμενικής αξίας τους και, σε περίπτωση μη καθορισμού αυτής, στην αγοραία αξία τους. Όπως δε προκύπτει από την εισηγητική έκθεση του ν. 4061/2012, με τις επίμαχες ρυθμίσεις επιδιώκεται η αντιμετώπιση του χρονίζοντος προβλήματος της αυθαίρετης κατοχής των εκτάσεων αυτών. Με τα δεδομένα αυτά και ενόψει των τιθεμένων στο νόμο κριτηρίων και προϋποθέσεων που είναι συναφείς με το αντικείμενο της ρύθμισης και πρόσφορες για την επίτευξη των προαναφερόμενων δημόσιων σκοπών, δεν κωλύετο ο νομοθέτης από τις ως άνω συνταγματικές αρχές να προβεί, επιλέγοντας τον κατά την κρίση του κατάλληλο τρόπο, στη διάθεση των ανωτέρω δημοσίων εκτάσεων. Εν όψει των ανωτέρω, η θεσπιζόμενη με το άρθρο 23 του ν. 4061/2012 εκποίηση παρίσταται δικαιολογημένη, δεν αποτελεί χαρακτηριστικό μέτρο ή προνόμιο υπέρ των αυθαιρέτως κατεχόντων και δεν αντίκειται στην αρχή της ισότητας.

13. Επειδή, σύμφωνα με τα ανωτέρω γενόμενα δεκτά, το αίτημα του ήδη αιτούντος περί εξαγοράς, κατά τις διατάξεις του άρθρου 23 του ν. 4061/2012, αυθαιρέτως κατεχόμενης από αυτόν δημόσιας οικοπεδικής έκτασης εμβαδού 1592,72 τ.μ., επί της οδού ... του Ο.Τ. ... της περιοχής Πανοράματος του Νομού Θεσσαλονίκης, έπρεπε να απορριφθεί από τη Διοίκηση προεχόντως για τον λόγο ότι οι διατάξεις αυτές αντίκεινται στο Σύνταγμα. Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση της Α' Επιτροπής

Θεμάτων Γης και Επίλυσης Διαφορών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με την οποία απορρίφθηκε το ως άνω αίτημα, είναι πάντως νόμιμη, ανεξαρτήτως της ειδικότερης αιτιολογίας της, και η κρινόμενη αίτηση πρέπει να απορριφθεί.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Επιλύει το παραπεμφθέν ζήτημα, σύμφωνα με το αιτιολογικό.

Κρατεί, εκδικάζει και απορρίπτει την κρινόμενη αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στον αιτούντα τη δικαστική δαπάνη του παρεμβαίνοντος Δημοσίου, ανερχόμενη στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 3 Ιουνίου 2019

Η Πρόεδρος Η Γραμματέας

Αικ. Σακελλαροπούλου

Ελ. Γκίκα

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 24ης Απριλίου 2020.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Αθ. Ράντος

Ελ. Γκίκα

./.